

[Anne Grete Holmsgård]

problemer. Hvis der bare var en høj mur omkring, tror jeg såmænd ikke, at de borgerlige ordførere ville gøre særlig meget ud af Christiania, hvis man oven i købet var sikker på, at der var vagt ved udgangen og indgangen, så man bare holdt dem indenfor, så ingen kunne se dem.

Nu er det jo sådan, at der er faktisk ikke nogen, der endnu har støttet hr. Poulsgaards lov- og ordenforslag, der mener, at alt på Christiania vel at mærke skal legaliseres inden udgangen af 1984. Og jeg vil da godt spørge hr. Poulsgaard: hvad med resten af Danmark? Hvad med resten af København? Skal det hele legaliseres også? Hvad med avistysterierne ude i vores egen læsesal? Skal de også standses inden udgangen af 1984, hr. Poulsgaard? Eller er det kun særregler, der skal gælde for Christiania?

Det, jeg synes der har været typisk for den side af salen, er, at man kræver. Man kræver, at Christiania skal gøre det ene og det andet. Man kræver, men man vil ikke give noget. Man vil ikke give en snus. Man vil have, at christianitterne skal yde, men man vil ikke have, at de skal nyde. Og det er jo netop problemet. Da vi havde debatten i marts 1982 og der var en afstemning om et dagsordensforslag, synes jeg, der var noget godt i det dagsordensforslag, noget virkelig godt. Det bestod i, at der var et flertal, der ville stemme for, at Christiania skal bestå fremover.

Dér, hvor vi blev nervøse, var dér, hvor der var for lidt konkret indhold. Der var ikke nogen ordentlig konkret håndsrækning til, hvad myndighederne ville gøre, når man også krævede noget af Christiania. Derfor undlod vi at stemme, fordi vi var bange. Vi var bekymrede, vil jeg sige.

Jeg mener, at tiden har givet os ret. Der er faktisk ikke sket noget. Hvad har myndighederne gjort siden marts 1982? De har ikke gjort noget. Hvad har de gjort ved Christianias henvendelse om at få legaliseret værts-husene, om at få en bevilling, om at blive momsregistreret? Ja i første omgang ved jeg da godt, at det er hr. Weidekamp på Københavns rådhus, der har været den værste til at få saboteret sagen, men hvad har myndighederne gjort for at sætte hr. Weidekamp på plads, når man faktisk havde et dagsordensforslag, der sagde, at Christiania skulle bestå, og at forholdene skulle legaliseres? Når Chri-

stiania så kommer med et forslag, orker man ikke engang at forhandle det med Christiania.

Hvad har man ellers gjort? Ja, man har nedsat et embedsmandsudvalg. Det er jeg klar over. Man har fået lavet en bygningsregulering, hvor man har registreret en stor del af bygningerne. Alt det, der hedder skurvogne, skure osv., er man ganske vist gået uden om. Jeg mener ikke, man kommer en tøddel ud ad vejen fremad på den måde, og det ved partierne på den borgerlige fløj også godt. De har selvfølgelig en interesse i, at det bare langsomt får lov til at køre sin egen opløsning i møde, for det er jo det, der sker. Det er jo det, der ville ske alle steder i samfundet. Hvis man hundser rundt med folk, aldrig giver dem en håndsrækning, ja, så bliver problemerne større, og det er nogle problemer, som ikke er skabt på Christiania, men som er samfundsskabte problemer, og det er nogle problemer, som det ville koste allerpokkers dyrt for det her samfund at løse, hvis man faktisk ville løse dem. Derfor synes jeg, det er ret absurd udelukkende at tale om et beløb til bygningsrenovering. Man taler om 50, 85, 105 millioner. Men hvad ville det koste, hvis man fjernede christianitterne fra Christiania? Det ville formentlig koste betydelig mere. Alene Københavns kommune har anslået, at bare det at genhuse folk ville koste det samme, som det ville koste at renovere bygningerne.

Jeg har endnu ikke haft lejlighed til at gennemgå den rapport, som er kommet fra forsvarsministeriet, men jeg vil sige, at jeg synes det er et stort problem, at udarbejdelsen af den og de foreløbige forhandlinger ikke er foretaget i et samarbejde med christianitterne. Jeg mener, det er nødvendigt, når man opstiller en planlægning for, hvordan bygningerne skal saneres, hvordan de skal repareres og vedligeholdes osv. på Christiania, at det foregår i et tæt samarbejde med de mennesker, der bor på Christiania. Det er i øvrigt det, der er lydhørhed over for alle andre steder i de store byer, hvor man foretager byfornyelse. Dér er stort set alle enige om i dag, at det skal foregå i et samarbejde med beboerne; det skal være nænsom modernisering. Jeg ved godt, at der sidder nogle på Københavns rådhus, der ikke har fundet ud af det endnu, men at i hvert tilfælde partierne herinde i ordet går ind for det. Man